

читаемо. Въ това наставлениe какъто и друго цѣль была какъ да развие разумните и нравственныте способности, то есть къ да образова сердцето и да просвѣти умъ на ученицыте. Феликсъ ся занималъ въ та обязанностъ при всыте упражнениe на свое преподаваніе. Отъ первый день постарася и побуди и прилѣни вниманието. Научи деца да сравняватъ разны предметы едни съ други, и отъ това сравненіе премина въ первы букви на азбуката. Вооруженъ съ едно бѣло перо (отъ тебеширъ) срещу една начерната таблица назначи точки, линии правы и кривы, углове и яйцовидны фигури; Показалъ какъ отъ тыля точки отъ тыля кривы и правы линии отъ тыля углове и яйцовидны фигури сложаватъ знакове на писаніе и какъ всакій отъ тези знакове соотвѣтствува съ единъ звукъ или едно произношеніе на гласа. Въ вторый денъ повтори первый урокъ и дополнъ го като призвалъ ученицыте да подражаятъ верху свояте таблицы буквите, които онъ истый бѣзначилъ верху черната таблица. Като така научиха знаковите на азбуката, Феликсъ и истолкувалъ онова което може да ся нарече йнство на языка съ единъ начинъ толко престъ щото всякий отъ нихъ то разумѣлъ. Тыля толкованія онъ имъ казувалъ че всички азбучниятъ знакъ представлява едно произношение единъ гласниятъ звукъ, и какъ чрезъ тия гласни